

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Campiani celebris per Angliam memoria, & occasio scribendi, n. 14.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1580.

Circumferuntur in nos Edicta minacia: Cautione, & bonorum precibus & quod caput est, diuino munere, incolumes bonam Insulæ partem peruasimus. Plerosque video oblitos sui de nobis esse sollicitos. Quidam ijs diebus acciderat quod non speraram, Dei voluntate. Posueram in scripto articulatè causas & postulata quædam æquissima. Fallus me Presbyterum Societatis hoc animo venisse vt amplificarem fidem Catholicam, docerem Evangelium, administrarem Sacramenta; petebam à Regina & Regni Principibus audientiam, & aduersarios ad certamen prouocabam: decreueram penes me vnum exemplar tenere, vt mecum ad Iudices raperetur: Alterum amico commiseram, vt si me meumque prenderent, illud continuò spargeretur: Amicus non celauit; edidit, teritur, aduersarij insanunt: Pro suggestu respondent, se quidem cupere; Reginam nolle rebus iam constitutis amplius disputari: Nos lacerant maledictis, leditiosos, hypocritas, etiam hæreticos appellant, quod maxime ridetur: Mirificè nobis hoc erratum profuit: si iubemur fide publica, dabimus non in Curiam; sed nihil minus cogitant.

Omnes custodiæ nostræ refertæ sunt Catholicis, nouæ parantur. Nunc demum apertè pronunciant satius esse paucos internecioni dedere proditores, quàm tot animas prodere. De suis Martyribus iam tacent; superamus etiam causâ, numero, dignitate, opinione omnium: Afferimus pro aliquot Apostatis aut latoribus exultis, Episcopos, Regulos, Equites, Antiquissimam Nobilitatem, spectacula doctrinæ, probitatis, prudentiæ, lectissimam Iuuentutem, Matronas illustres, reliquos fortunæ mediocris planè extra numerum, omnes aut semel aut quotidie consumptos: Dum hæc scribo immaniissima læuit persecutio: Mæsta domus; nam aut mortem suorum prædicant, aut latebras, aut vincula, aut rapinam bonorum; tamen pergunt animosè. Etiam nunc pluri mi restituuntur Ecclesiæ; nouitij milites dant nomina; veterani sanguinem profundunt. Hoc sacro cruore ijsque hostijs promerebitur Deus, & sine dubio breui vincemus. Vides ergo Reuerende Pater, quantopere vestris sacrificiis & precibus, & cælesti auxilio egeamus. Erunt in Anglia qui curent salutem suam, erunt qui prouehant alienam; Irascatur homo, læuiat dæmon. Tamdiu hæc Ecclesia consistet, dum Pastores ouibus non deerunt: Impedior præsentissimi tumore periculi nè plura hoc tempore. *Exurgat Deus & dissipentur inimici eius.*

XIV. Celebris autem fuit in Septentrione *Campiani* memoria ad nostram vlque ætatem: tenebantur etiam tunc recordatione Conciones in salutationem Angelicam, de decem leprosis, de Rege peregrè proficiscente, de extremo Iudicio, & plures aliæ: ad has tanta auiditate currebatur, vt non obscuræ familiæ viri quamplurimi noctes integras in vicinis horreis ducerent, quò interesse possent opportunè; Capiebantur non eloquentiâ, aut pronuntiatio ne, (quæ erant in illo vtraque admiranda) quantum ardore dicendi, & occultâ quadam sermonis vi, quæ non aliunde quàm à Spiritu Sancto proficisci existimabatur. Concionabatur verò quotidie, nisi cum ad scribendum à concursan-

Campiani
celebris
memoria.

curfantium tumultu se aliquantisper abstraxit. Scribendi necessitatem imposuit
 Amicorum festinatio in vulgandis literis ad Senatum Regium exaratis: Tantam
 enim vnus hominis fiduciam, quanta ijs literis significabatur, stultam audaciam
 & superbam temeritatem interpretabantur ij qui sibi de doctrina & scientia plus
 abblandiabantur quam sustentare potuissent. Quibus reipublicæ quies, aut verius
 hæresis confirmandæ, retinendæque morum licentiæ amor erat, hi commouen-
 di ad tumultum populi, ac perturbandarum rerum studio conscriptas asser-
 bant. Cathedræ vbiq; *Campiani* impudentiam, Ieluitatum in quantalibet
 mentis aperta significatione occultas fraudes personabant, & *Papæ* haud dubiè,
 principibusque externis inuadendo armis regno his sterni viam clamitabant.
 Hanmerus & Charcus calamum etiam stringunt, eduntque libellos, non argu-
 mentis, sed calumnijs fetos; Authorem, originem, doctrinam Societatis dicte-
 rijs onerant, omnia præter eum qui petebatur congressum concrepant. *Campa-*
nus neglectis calumnijs (quoniam ad Regni, & Academiarum Principes ei ser-
 mo fuerat non ad vnum aliquem, aut duos de triuo ministellos) nè in ventos
 verba dedisset, aut sede nihilo iactasse celeretur, in breue commentarium digere
 rationes quibus ea quam conceperat fiducia nititur. Eæ omnino decem sunt
 ad Academicos inscriptæ, quibus præcipua Orthodoxæ fidei firmamenta ele-
 ganti, succinctâ, neruosâ, graui dictione complectens, & doctrinam Ecclesiæ
 Catholicæ plurimum illustrat, & quàm nihil firmi, nihil solidi, nihil veri no-
 uorum dogmatum sententiæ habeant luculenter demonstrat: Ducto argumen-
 to à Majestate sacrorum bibliorum ab heterodoxis fædissimè violata. A sacra-
 rum literarum sententiâ, vel solâ, vel collatis inter se locis, & cum antiquitate
 comparata, atque pro nobis pronunciante. A naturâ Ecclesiæ, quam illi di-
 motam à sensibus, secretis obtutibus hominum perpaucorum subijciunt, sa-
 cræ literæ vbiq; diffusam atque spectabilem deprædicant. Ab Oecume-
 nicis Consilijs, quæ omnia nostra sunt, primum, vltimum, media. A Pa-
 tribus, qui noua hæc somnia tantâ consensione infectantur, vt nullus qui
 pariter eos legat, ijsque credat, hæreticarum partium esse possit. A firmamentis
 Patrum, atque omni illo apparatu biblico quo celeberrimi auctores procedunt
 armati, & frequentes quidem ab auctoritate maiorum, ab Ecclesiæ praxi, &
 Apostolicis Traditionibus argumentantur; omnium tamen maximè atq; libe-
 tissimè sanctarum literarum testimonia densa conglobant, hæc premunt, in
 his habitant. Ab veteri historia, quæ nostrorum laudes, progressus, vicissitu-
 dinem, hostes narrat. Ab hæreticorum paradoxis atque inuisis insulsiq;ue
 commentis. A perpetuis sophismatis atque inter argumentandum fallacijs,
 quas in Academia maluit quàm in triuo retexere: denique ab omni genere
 Testium, & ipso vniuersitatis theatro; quidquid enim est vsquam si peragre-
 mus, omnia Catholicæ fidei argumenta suppeditant: Cælam, Tartara, dil-
 iunctissimæ terræ: Ethnici, Turcæ, Principes Christiani; Academia florentis-
 sima, legum tabulæ, Cæsarum inauguratio, Regum inunctio, Equitum or-
 dines, ipsæque chlamydes; fenestræ, nummi, portæ, domulque Ciuiæ; res

1520.
Scribendi
occafio.

Fundamē-
ta Fidei de-
cem ratio-
nibus com-
prehensa.

1586. omnes & reculae nullam in orbe Religionem nisi nostram imis vnquam radicibus infedisse testantur.

Inter summas difficultates temporum, insidias priuatorum, Magistratuum minacia Edicta, commutata frequenter hospitia, regiones integras peragratas, scribitur, cuditur, vulgatur, laudatur, extollitur libellus verè aureus: Catholici triumphant, hæretici fremunt & obganniunt. *Veritas inter Lucifugas tenebriones quò clarius lucet, offendit magis; & rectè Campianus tormenta non scholas parari augurabatur.*

Personius scribit de non ad eundis temporibus hæreticorum & aduersus Charcum. XV. *Personius* neque industria in lucrandis animis, neque scribendo posterior, edidit his mensibus Rationes cur non essent ad eunda hæreticorum facta, ad firmandos Catholicorum animos aduersus atrociora quæ parabantur edicta & multas pecuniarias graues nisi reuerenter interessent. Tum datâ breui in Hanmerum & Charcum Censura vtrumque vehementer exagitaui; nam quoniam auctorem Societatis *Iesu Ignatium*, & doctrinam hominum eruditissimorum canino dente lacerarant, Principes hæreticorum huius temporis, Lutherus & Caluinus, quales fuerint discipulis, sumptis coloribus ex ipsorum commentarijs; & fædissimo in fide naufragio, constantiam, sacrilegæ votorum infractioni, castitatem, sceleratæ in Deum diuosque doctrinæ, pietatem, execrando fini exitum sanctum *Ignatij* & Sociorum opponens, quam dissimili origine, progressu, fructu hæresis pietasque proderit luce meridiana clarius ostendit. Exceptus Catholicorum plautu liber mole exiguus, veritate illustris, hæreticos in auctorem exacuit, quem vt prehenderent susque deque omnia commouerunt; euasit tamen Dei ope subdolorum laqueos, & plures auctorum dogmatumque fæditate pudefactos in Ecclesiam restituit. Quæ autem fuerint ea tempora, quis Catholicorum inter persequentium furores sensus pietatis, ipsum narrantem audire libet, in Epistola ad Patres Romæ habitantes quinto decimo calendis Decembris Anni octogesimi. "Sæuitur toto regno in Catholicos acerbissimè; carceribus coercentur nobiles æque ac plebei, viri & mulieres, magni & parui: Bona diripiuntur; fama profcinditur; Proditores ac rebelles pro cõcione, pro Tribunalibus & in compitis audiunt omnes Orthodoxi. Tot illustres viri faminæque atque apud suos potentes detinentur, vt antiquis carceribus noui addendi fuerint, neque cessatur ab quotidie conquirendis: Vincit tamen numerus diligentiam insectantium: Intellego ab vno mense in tabulas relata esse quinquaginta millia eorum qui sana hæreticorum adire reculant, inde vulgo dicti *Recusantes*; vnde colligas quanta sit vniuersim multitudo Catholicorum, cum tanta sit eorum copia qui palam vitam fortunæque suas libidini insequentium atque discrimini offerunt. Mirum est quanto iam ardore atque constantia hæc noua sacra plerique detestantur, vt ne ad limen quidem comparere velint. Optatio fuit nuper Nobilibus quibusdam vt semel saltem in anno reuerenter adessent, vel factâ etiam protestatione non approbandorum sacrorum gratiâ venisse, sed vt Reginae obediens se præberent; conscientia tamen illibatam Religionem libertati quæ promitte-

Epistola Personij de re Catholica Ao. 80.

Ribadenc. ral. 2. a. 2.

Recusantes qui & quam mult.